

som altid udmærker den højtærede Justitsminister.

Jeg skal ikke komme ind paa enkelte Ting ved selve Retsreformen, idet min ærede Ven for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) paa Gruppens Vegne har udtalt sig saa godt og saa fyldigt, som det overhovedet kan gøres. Selv om jeg maa tilstaa, at Nævningeinstitutionen i den Form, Landstinget har givet den, i hvert Fald for mig er noget mere acceptabel, end den var i den Form, hvori den var vedtagen af Folketinget, staar det dog vedblivende for mig som noget oprørende, at en saadan rudimentær Levning fra Fortiden, da Jarlerne kæmpede mod Kongemagten, absolut skal gennemføres den Dag i Dag og for enhver Pris. Den højtærede Minister nævnede, at intet Land havde afskaffet dem. Jeg skal dertil sige, at det jo nu en Gang er svært at komme bort fra noget, hvori der er almindelig Valgret og Demokrati og saadant noget, det hører Tiden til. Men jeg vil dog oplyse, hvad den højtærede Justitsminister vel ogsaa ved, at der baade i Østerrig og Tyskland er kommet Kommissionsbetænkninger fra praktiske og teoretiske Jurister, som have udtalt sig Gang paa Gang og meget stærkt imod Nævninger, og det siges oven i Købet et Sted i den tyske Kommissions Betænkning om Nævninger, at hvis Folk kendte de Motiver, hvorefter Nævninger dømte, vilde de blive forfærdede over, at Nævningernes Motiver ere saa vidunderlige. Og de Herrer maa huske, at selv om Nævninger ere fortræffelige Mennesker i et lille Samfund, hvor vi alle kende hverandre, vil Nævningevæsenet i en stor By som København være et Lotteri: 12 tilfældige Mennesker, der komme frem og skulle deltage i Sagen. Jeg vil tilstaa, at der kan være gode Nævninger og daarlige Nævninger. Men i den Retning vil jeg give det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds Ret, naar han som Eksempel nævnede Justitsministeren som Objekt for en Nævningebehandling. Man kan ogsaa nævne andre Eksempler. Hvis f. Eks. en Arbejdsgiver under den store Lockout skulde have været dømt af 12 Arbejdere, vilde jeg ikke være sikker paa, at en saadan Dom vilde have været god, lige saa lidt som hvis en Socialdemokrat i ophidsede Tider skulde

dømmes af konservative Nævninger, thi Nævninger ere nu en Gang i den Retning meget let paavirkelige. Man kunde ogsaa godt ligefrem nævne bestemte Personer. Jeg er vis paa, at hvis de ærede Raadmænd, de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) og for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skulde for en Nævningedomstol, sammensat f. Eks. af 500 yderliggaaende arbejdsløse, vilde de som Storborgere og Antisocialister blive dømt til Deportation til de grønlandske Kryolitbrud. Jeg tror, de ærede Medlemmer af egen Erfaring ville forstaa, hvor farlige Nævninger kunne være.

Det ærede Medlem for Højrup gav netop, uden selv at ville det, en Illustration af Nævningers Farlighed i dette, at Nævningevæsenet ikke alene kan være en Beskyttelse for Befolkningen, men ogsaa kan bidrage til at jage en Forbryder meget længere, end han bør jages. Vi se med Hensyn til Brandkommissorier, at der hos Befolkningen kan opstaa en Panik, og naar Befolkningen faar en saadan Panik, breder den sig til Nævningerne, og saa ere Nævningerne farlige. Det ærede Medlem har jo selv, om jeg saa maa sige, været et Offer for Prygleloven — et politisk Offer, selvfølgelig —, det ærede Medlem ved, at det netop var en saadan nævningeaagtig Panik, der har denne Lov frem hos et ret bredt og ret menigt Publikum. Som sagt, jeg skal ikke komme ind paa det Omraade; det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds har jo paa dette som paa saa mange andre Omraader givet det store Flertal af Højres Meninger et saa fyldigt og godt Udtryk som muligt. Jeg vilde blot gøre en enkelt Bemærkning.

Jeg er meget glad ved de af Landstinget foretagne Ændringer, men dog vil jeg med Hensyn til Forsvarerens Stilling haabe, at det høje Landsting ved Forhandling vil stille sig mere liberalt. Jeg vil tillade mig at minde om min tidligere Kollega her i Tinget, Poul Rasmusens Forslag om Forsvarerens Adgangsret ved Forhørene. Jeg ser, at der i Lovforslaget gøres Forskel mellem den beskikkede Forsvarer og den valgte. Jeg vil dog henstille, blandt andet til Overvejelse af Landstinget, at man giver den valgte Forsvarer, i det Øjeblik, han tages blandt de Folk, der